

Om de væsentligste nydannelser, der foreslås i loven om forsikringsvirksomhed, kan anføres:

1. Koncessionsprincippet.

Lov om forsikringsvirksomhed indeholder intet koncessionsprincip. Den før 1959 gældende livsforsikringslov hvilede derimod på dette princip („tilladelse fra forsikringsrådet“) uden behovsvurdering. Livsforsikringsloven udtrykte det således: „Tilladelse kan ikke nægtes af den grund, at der ikke antages at være trang til selskabet.“ Direktivets koncessionsprincip svarer hertil, og direktivet indeholder en række bestemmelser om, hvad tilsynsmyndigheden skal påse, inden koncession gives.

Nyt i forhold til den danske lovgivning er især bestemmelserne om, at der skal forelægges tilsynsmyndigheden en driftsplan indeholdende oplysninger om forsikringsbetingelser, tariffer, reassuranceforhold, omkostningsplan for 3 år etc. For så vidt angår livsforsikring indeholder lov om forsikringsvirksomhed i § 20 regler, der til en vis grad kan sammenlignes med direktivets bestemmelser om en driftsplan inden for skadesforsikring. Efter sit indhold tvinger direktivet kun til at indføre en koncessionsordning for skadesforsikringsvirksomhed. Det vil imidlertid være overordentlig vanskeligt at administrere denne ordning, hvis den ikke tillige omfatter livsforsikringsvirksomhed. Lovforslaget indeholder derfor i § 1, nr. 6, (ændring til § 7) bestemmelser, hvorefter der også kræves koncession på livsforsikringsområdet.

Som grundlag for udstedelsen af koncessioner benyttes den i direktivet fastlagte klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser. Dette er nyt i forhold til den gældende danske lovgivning. For fremtiden skal koncession gives særskilt for hver forsikringsklasse eller for en gruppe af klasser.

Direktivet indeholder endvidere bestemmelser om tilbagekaldelse af koncessioner under visse betingelser. Tilbagekaldelse kan således bl.a. finde sted, hvis det pågældende forsikringsselskab ikke længere opfylder de fastsatte finansielle krav. Da tilsynsmyndigheden ifølge § 96 i lov om forsikringsvirksomhed alene udøver et skøn over, om et forsikringsselskab er levedygtigt, indeholder lovforslaget en ændring af denne paragraf i form af mere detaljerede regler.

2. De finansielle krav.

Ifølge den gældende lov fastsætter forsikringsrådet, når et aktieselskab agter at drive livsforsikringsvirksomhed, i hvert enkelt tilfælde mindstebeløbet for aktiekapitalens størrelse under hensyn

til arten og omfanget af den virksomhed, som selskabet agter at drive.

For andre aktieselskabers vedkommende er aktiekapitalens mindstebeløb fastsat til bestemte i loven angivne beløb.

Et gensidigt selskab skal normalt have en garantikapital, hvis størrelse fastsættes af forsikringsrådet. Vil selskabet drive livsforsikringsvirksomhed, fastsættes garantikapitalen under hensyn til arten og omfanget af den virksomhed, som selskabet agter at drive, dog mindst til 500.000 kr.

Efter direktivets bestemmelser skal et forsikringsselskabs kapital imidlertid bestemmes i forhold til enten det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller til gennemsnittet af skader i de sidste 3 — i visse tilfælde 7 — regnskabsår.

Derudover stiller direktivet krav om bestemte mindstekapitaler som betingelse for at drive forsikringsvirksomhed, afhængig af de forsikringsbrancher, der ønskes udøvet.

Lovforslaget indeholder bestemmelser herom, der er betydeligt strengere end de gældende krav, der dog er forældede som følge af pris- og lønudviklingen.

3. Udenlandske forsikringsselskaber.

Ifølge kapitel XX i lov om forsikringsvirksomhed kan et udenlandsk forsikringsselskab oprette generalagentur her i landet, såfremt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land (gensidighedsprincippet). Til sikring af forsikringstagernes rettigheder skal selskabet deponere værdipapirer her i landet. Disse depoter tjener som sikkerhed for fyldtgørelse af forpligtelser ifølge de under forretningsafdelingen hørende direkte tegnede forsikringskontrakter. Bestemmelserne indeholder endvidere et krav om, at selskabet til stadighed skal holde midler her i landet, som skønnes at være tilstrækkelige til at modsvare selskabets forpligtelser i danske kroner hidrørende fra her i landet direkte tegnede forsikringer. Bestemmelserne indebærer, at der her i landet incl. depoterne skal være tilstrækkelige midler til dækning af såvel præmiereserven som skadesreserven samt andre forsikringsforpligtelser.

Over for selskaber fra tredielande har direktivet som følge af, at disse selskaber ikke er underkastet det særlige tilsyn, der gælder for selskaber hjemmehørende i fællesmarkedslande, fastsat særlige betingelser. Efter disse vil Danmark være berettiget, men ikke forpligtet til at give sådanne selskaber koncession, og der vil derfor kunne fastsættes yderligere — specielt danske — betingelser herfor. Således vil gensidighedskravet kunne fastholdes over for tredie-